

Forfatter: Claussen, Sophus

Titel: Udrag fra Antonius i Paris (Danske Klassikere)

Citation: Claussen, Sophus: "Antonius i Paris", i Claussen, Sophus: *Antonius i Paris*, udg. af Jørgen Hunosøe ; Esther Kielberg , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, [i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab], cop. 1990, s. 125. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-claussen01-shoot-idm140218344102320/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Antonius i Paris

En Normanner uden Snak,
en Gascogner, som hakker i'et.
Gaa ud og se, om de kommer, Hans!
Gaa dog og se, om de kommer!

En Domprovst, som kastede Vrag
paa Druernes mørke Oktober,
en Digter, som Ros gjorde spag,
en Musiker, som var sober.
Gaa ud og se, om de kommer, Hans!
Gaa dog og se, om de kommer!

En Nonne fra Longchamps,
(Venus ej skønnere fostred),
som fri paa den aabne Vang
brænder endnu efter Klostret.
Gaa ud og se, om de kommer, Hans!
Gaa dog og se, om de kommer!

En Ægteviv og Ægtepér,
hvis Troskab ej har Mage;
hun finder kun hos ham Plaser,
han kysser kun sin Drage.
Gaa ud og se, om de kommer, Hans!
Gaa dog og se, om de kommer!

Den ældste Søster havde ført den unge bort til en Krog og talte hemmeligt med hende og smilte paa Afstand til Prinsen.

«Naa, fandt du saa Guld?» hviskede den ældste. «Fortæl, fortæl! Ellers har du glemt, hvad jeg paabød dig?»

«Jeg har ingen Ting glemt,» smilte den unge Søster. «Du sagde: det er en rig Engländer; naar du har sørget for, at han sover godt, da læg din Haand under hans Hovedgærde og føl efter hans Guld; saa snart du finder det, staa op og flygt og bring mig det. – Du ser, jeg husker godt. Men for det første holdt Prinsen hele Natten begge mine Hænder som en rigtig Prins sin rigtige Prinsesse, og desuden . . . tro ikke, at jeg var bange for at fjerne Guldets, aldeles ikke! . . . men hvad jeg slet ikke kunde bringe mig over var det, at naar jeg skulde flygte, maatte jeg ogsaa flytte mig selv.»